

ЛИС МИКИТА

КИТАЙСЬКА НАРОДНОДЕМОКРАТИЧНА АРМІЯ В НАСТУПІ

Живеш на світі, як той палець
(Хоч дещо більший ти за нього)
Усі жаліють: Ох, скиталець! —
І кожному ти лізеш рогом.

Зідхаєш, кладучися спати
(І, встаючи, зідхаєш трохи),
Не можеш всіх думок зібрати,
Що скажуть, як в собаки блохи.

І туга роз'їдає серце
(Знайомий твій уже на морі),
І вертнися, неначе з перцем,
Хоч місця досить у таборі.

Вдєєте вже клунки пакуєш
(І розпаковуєш, як досі),
Десь щось почуєш, не дочуєш,
І смажишся у власнім сосі.

Набридли бляшанки і зупа
(Набридли всі і все до купи),
Вже помудріла б навіть ступа,
А ти? — Та що тобі до ступи!

Та жевріє надія вперто,
(Бо що ж, крім неї, ще остало?) —
Сорочку маєш, хоч подерту,
І їдеш завжди — хоч помалу.

Бабай

ОПРАВДАНИЙ СТРАХ

Молодий драматург у колі своїх знайомих з великим запалом читає свою найновішу п'єсу. Після прочитання першої дії стає йому гаряче і він просить присутніх дозволу скинути блюзу. Після другої скидає краватку. Після третьої — розцібає сорочку. Тоді одна з присутніх молодих дам питає з острахом:

— Будь ласка, скажіть скільки дій має ваша п'єса?

*

КНИГА ДУРНІВ

Один японський мікадо відбуває подорож по своїй країні. В одному місті йому представляють відомого вченого історика, в руках якого була товста книга, в якій він списав всі дурущі і помилки всіх цесарів. Зацікавлений мікадо питає:

— Про мене ти також написав?

— Так, ваша світлосте, — відповідає вчений і читає:

„Мікадо дав купцеві Тамуро 30 тисяч сн і після його в Сіям купити 30 білих слонів”.

— Чому це вписав ти в свою книгу? — питає зачудований мікадо.

— Тому, що Тамуро ніколи не повернеться ані з грішми, ані з слонами назад!

— Коли ж він все таки повернеться?

— Тоді... я вичеркну вас з цієї книги, а впишу туди Тамуро! — відповів з низьким поклоном вчений.

*

ДУМКИ ПРО МИСТЕЦТВО

Якщо б продати твори письменників за таку ціну, якою вони самі свої твори цінують, видавці були б найбагатшими людьми на світі.

*

В КІНІ

— Слухайте, хропіти можете вдома, але не тут!

— За мої гроші можу робити те, що мені подобається!

— Так, то так. Але не будіть інших!

ТАК, АЛЕ...

— Чи не бачив я вас вчора в кіні разом з вашою дружиною?

— Так, але... не говоріть їй про це, прошу...

*

Жінка хоче розвестися з чоловіком. Говорить про це адвокатові.
— З якої причини? — питає він.

— Бо не можу його більше терпіти!

— Це ще не причина. Мусите мати якусь іншу підставу. Б'є він вас?

— Ні.

— Може п'є багато?

— Ні.

— Може він розтратник?

— Також ні.

— А як там з подружньою вірністю?

— Оце і є! Наша остання дитина не від нього!

*

СКАЖІТЬ ЙІ...

— Скажіть своїй дружині, щоб не безпокоїлася, бо те, що вона приглухла, нормальний наслідок старіння.

— Пане докторе, чи не були б ви ласкаві самі їй про це сказати?

*

РІЗНИЦЯ ТЕМПЕРАТУРИ

Дуже низький до дуже високого:

— Але ж сьогодні спека! Чи там вгорі теж так гаряче, як тут?

*

СОКРАТОВА ПОРАДА

Один приятель Сократа, наважившись одружитися, запитав його о пораді.

— Друже, це однаково, чи ти візьмеш ту, чи іншу. Все одно за десять років жалуватимеш! — відповів мудрець.

*

РОЗРИВКА

Лікар: Вам треба різноманітності, розривки, ласкава пані!

Дама: На жаль, пане докторе, цього не можна! Мій чоловік дуже заздрисний!

*

ПОЛІТИЧНА ДЕМОНСТРАЦІЯ

В одному прикордонному албанському містечку відбулася демонстрація. Перед заходом сонця група близько 100 осіб ішла вулицями містечка, несла портрет Тіта, а біля портрету транспарент такого змісту: „Геть з Тітом, до Югославії”. Вечірнє видання тиранського щоденника писало: „Спонтанні демонстрації проти Тіта. Вчорашні прихильники Тіта демонструють проти нього”.

Повідомлено і Москву. Кремлівське радіо кричало: „Демократична Албанія протестує проти фашистської поведінки Тіта”. Але на другий день замовкло і урядова албанська преса і московське радіо. Бо югославське телеграфне агентство подало вістку: „Вчора у вечірніх годинах близько сто правдивих албанських комуністів перейшло нелегально кордон нашої держави, не бажаючи повертатися до Албанії”.

ПЕРЕВИШКОЛЮЙМОСЯ!

Чи пам'ятаєте Психологічний Інститут, що існував у Львові ще Хтось не знав за яку професію хapatися, ішов до цього Інституту, а там постукали по голові, зміряли сантиметром лепету, казали показати язик, заспівати одну строфу „Ой, не ходи Грицю” — і діягноза готова. Казали, наприклад:

Надається бути касіером в нашій установі, бо лепету маєте доволі вузьку і порожнаву, а руки доволі довгі!

І, подумати, як придався б нам такий інститут на еміграції. Тим-більше, що бідний діпіст примушений кидати вибрану і завчену вже професію і перекидатися на якусь нову, більш, як на американські відносини, практичну.

Стільки тих перевишкільних курсів по таборах, а все безплатно; люди попадають випадково на різні „факультети”, по десять разів перевишколюються і ніщо з цього не виходить. А ось був би такий інститут, то взяли б людину під обсервацію і сказали б кому і як перевишколюватися — і готово!

Поки хтось з дотепних „факірів” дорозумиться урухомити в нас на еміграції такий інститут, я, компетентний дещо у цьому ділі, хотів подати бодай згрубша завваги відносно вибору нової професії.

Справа зовсім проста. Треба взяти тільки на увагу, хто яку професію досі виконував, і, за ключем старої, дуже легко знайти нову професію.

Приміром, наші політики мають свій прекрасний відповідник у шевським ремеслі. Роблять політику по-шевськи, то чому не зможуть в шевстві політикувати?

Журналісти знову ж добре надаються до скляних гут. Надували досі поді» і читачів, то чму не зможуть надувати карафки і пляшки?

Науковці хай беруть професію замітачів. Хто з більшою дбайливістю повизбирає кожну заховану смітинку, кожний папірець?

Професори — „кавбої”. Певний педагогічний хист треба мати і біля коров, овець, чи свиней.

Адвокати? Голярі! Прекрасні голярі! Голили кліснів без бритви, то з бритвою не потраплять?

Відносно **лікарів**, то їм найбільш відповідає різництво. Для операторів, то, подекуди, навіть праця по старій професії.

Дентисти хай без надуми вибираються до лісової роботи, спеціально до корчування зрубів і старих пнів.

Мистці мають найбільше виглядів працювати у старій професії. Зможуть малювати паркани, а портретисти в похоронних заведеннях підмальовувати на рожево небіжчиків, щоб виглядали „як живі”.

Письменники вже напівсвідомо, прочуваючи свою нову професію, назвали своє об'єднання „МУР”. Мулярство, це буде для них дуже добре підібрана професія, треба їх

тільки трохи перевишколити, що в мулярстві, навпаки, треба прагнути не до того, щоб мур розвалився, але якомога тримався купи.

З **акторами** доволі складна справа. Це така химерна професія, що невідомо чим її заступити. Найкраще, думаю, хай би по цирках вдавали менажерію. Вистане взяти шкіру лева, чи малпи і можна грати відповідну до потреби ролю. Дешевше циркам обійдеться, тож попит може бути великий.

Теж не легко зарадити з **бюровими урядниками**. Репетують, щоб їм конче дати „сиджену” професію. Є й така! От хоч би товкти каміння при дорогах. І сидіти можна і, головне, думати не треба.

Тільки, чи вистарчить в Америці каміння? Але цим хай клопочеться Америка і це вже не моя компетенція.

Кіт Мурлика.

ВІК ЖІНОК

— Чоловіки скоріше старіються, ніж жінки!

— Це правда. Як я одружувався, ми з дружиною були однолітки. Тепер мені вже п'ятьдесят, а їй щойно тридцятьвісім.

*

— Ваш перший чоловік був дуже добрий! Шкода, дуже велика шкода, що так скоро помер.

— Так, так. Мій другий чоловік говорить також те саме.

ЖІНКА В ОЧАХ ХЕМІК

Питома вага: пересічно 60
Фізикальні прикмети: Дуже ро розпочинає кипіти і наглітгає; коли вміло поступати — розпливається, коли невмгіркне.

Хемічні прикмети: В товті кращих екземплярів свого тунку — зеленіє; залишена сньо — часто вибухає. В загаму — жваво реагує на різні дорогі камені, срібло, золото, тину і т. п.

Практичне пристосування: шоякнісний матеріал для орнату. Прискорює обіг крові. В нювальний чинник при розгбагатств (добрий провідникшей).

Зустріти можна: Звичайно єтам, де перебувають чоловіки

*

ФРАНЦУЗЬКА ІРОНІЯ

Після одного морського бсфіцер французької фльоти і в англійський полон. Капітанглійського корабля, що приній нагоді любив насміхати французів, подаючи полоніфранцузові чарку вина, заяє

— П'ю за французів, хоч всі, без винятку, пройдисвіти ред них не роблю жадних вків.

— А я п'ю за англійців! всі джентлмени, хоч серед н однак, роблю деякі винятки! ввічливим поклоном відповітєпний француз.

— А він чого з косою?..

— Він записався на виїзд, як фермер

Чуприк і Цюприк забажали стати емігрантськими письменниками і починають писати. За місяць Цюприк скаржиться Чуприкові:

— Маю пеха. Видавництва всі рукописи відсилають мені назад!
— А мені ще жадного не відослали!
— Бійся Бога, Чуприку, як ти це робиш, порадь мені!
— Посилай рукописи анонімово!

Чуприка запросили на вечірку до клубу нудистів. Він пішов і на другий день оповідає Цюприкові:

— Знаєш, вони справді всі голі! Навіть лакей, який відкрив мені двері, і той був без одяжі!
— Але звідки ж ти знаєш, що це був лакей, коли він не мав лібрей?
— питає Цюприк.
— Ну, — каже Чуприк, — включено, щоб це була покоївка!...

Цюприк сидить на прийнятті в товаристві дами. Цюприк є дженгельмен і намагається ввічливою розмовою забавляти свою сусідку.

— Скільки років вашому чоловікові, ласкава пані?
— Сорок. Між нами десять років різниці.
— О, але ж ви ще зовсім не виглядаєте на п'ядесятьлітню! — бистроумно зауважує Цюприк.

Чуприк і Цюприк беруться до торгівлі. Відкрили ресторан. Для більшої реклами Чуприк написав: „М'ясні страви з усіх тварин!“

З цього приводу один гість-жартун вимагає:
— Прошу шинку зі слона.
— Шинку зі слона?! Скільки бажаєте?
— Но... двісті грамів.
— Що? За двісті грамів не будемо різати слона!

Цюприка болять уши. Він позатикав їх ватою і йде до лікаря. Лікар виймає вату з лівого вуха і при допомозі відповідного приладдя дивиться до середини.

Цюприк зауважує:
— Сумніваюся, чи ви щось побачите, бо друге вухо ще заткане ватою!

Цюприк чомусь засумував. Чуприк його питає:

— Що тобі, Цюприку?
— Сумно мені, бо, бачиш Чуприку, я не знаю, чи я ще живу...
— Ти що, здурів, Цюприку?!
— Ні, не здурів, а бач, як воно було:
— Я і мій брат, ми були близнятами і вродилися разом. Один з нас тоді помер і я не знаю саме хто: чи він, чи я. Бо властиво один мав бородавку, і то був я, але

той з бородавкою помер, і виходило б, що я помер, а він живе. Тим часом я живу, а він помер! То як воно властиво є: хто з нас помер, а хто живе?

Чуприк і Цюприк ідуть на прохід. Чуприк має в кишені два яблука і одним з них частує Цюприка. Цюприк їсть своє з лущиною і сміється з Чуприка, що старанно чистить своє яблуко ножем:

— Чуприку, ти ж викидаєш найкращі вітаміни!
— Так то так, Цюприку, але одне яблуко раніше впало мені в нечистоту і я не знаю котре!

ВІДПЛАТИВСЯ

— Мій дорогий, все було б добре, тільки ти маєш дуже великі уши!
— Ціле щастя, що я їх маю. Бо уяви собі, — мої уши до твого розуму — що за осел вийшов би з цього!

ПРИГОДА ФОРДА

Відомий фабрикант американських популярних і дешевих авт Генрі Форд їде своєю машиною і на безлюдному шляху зустрічає шофера, якому поспувався мотор. Форд, завжди готов допомогти, зупиняє свою машину і за пів години спільно з шофером направляє мотор. Шофер, який не знає Форда, дякує за допомогу і, як винагороду, дає йому два долари.

— Дякую, дякую — сміється Форд, але я доволі багатий!
— Чому ж тоді їздить машиною Форда? — питає здивований шофер.

ПРИСТАНЬ

Одного неодруженого моряка питає з усмішкою дама:
— Коли ви вкінці причалите до своєї подружньої пристані?
— Бачите, ласкава пані, далеко цікавіше відвідувати чужі пристані!...

СИЛЬНИЙ ГОЛОС

— Слушайте, маестро, сусіди просять вас, щоб ви випробували голос, замкнувши вікна.
— Неможливо. Замкнувши вікна, я сам не видержу свого голосу.

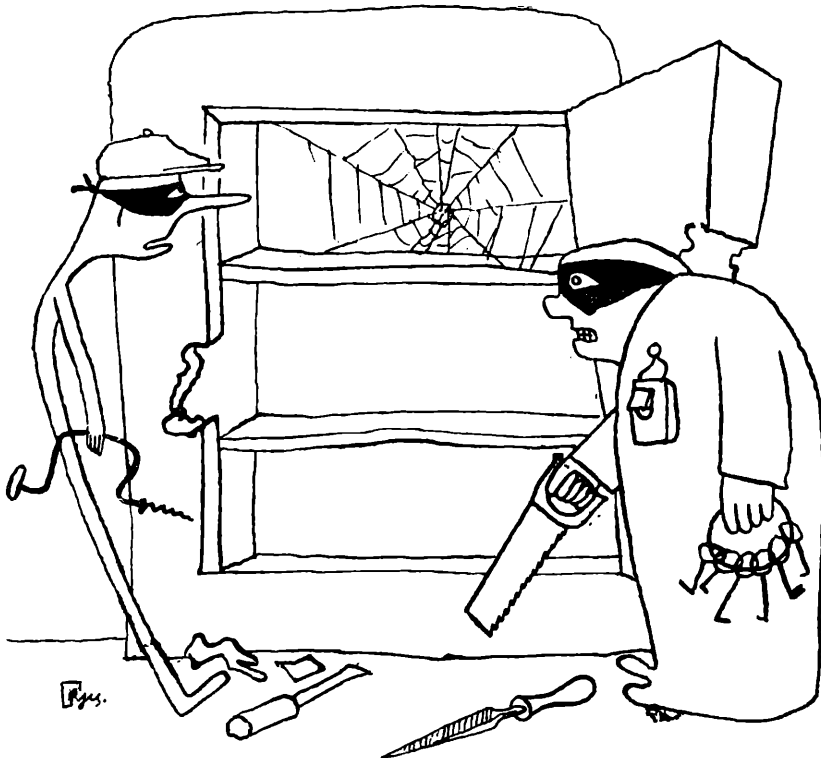
Непоправного злодія знову звинувинили і віддали до суду. Він клянеться, що не винен. Суддя перебиває:

— Обвинувачений! Щоб ви не говорили, я вам не повірю і твердитиму протилежне!
— Як так, пане суддя, то я заявляю, що я винен!

— Чи то правда, що професор Х. в наслідок залізничної катастрофи втратив мову?

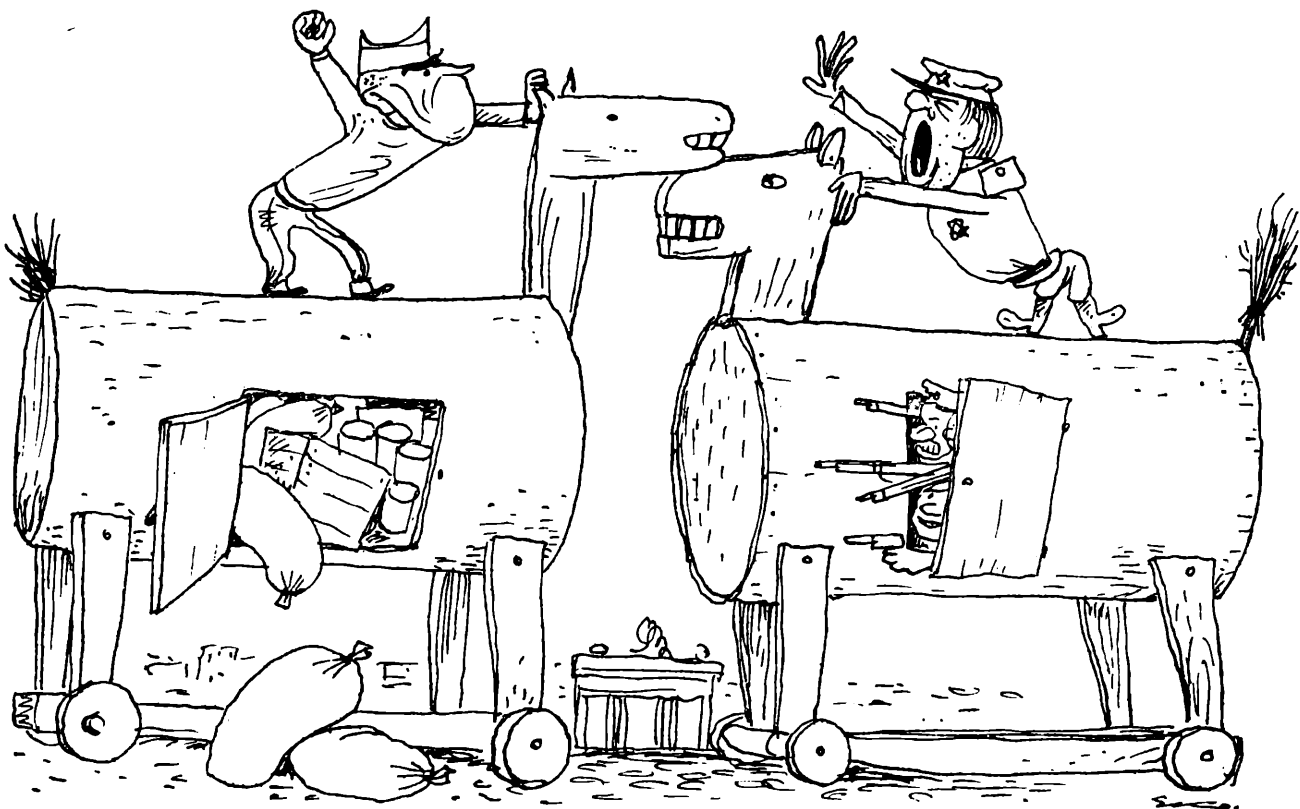
— Що? Він втратив п'ять мов, якими говорив!

— Козяче молоко, кажуть, є дуже здорове.
— Можливо. Я не чув, щоб молоко коли хворіло.

— Шкода нашої роботи! Ми натрапили на касу міністерства фінансів УНР-ади.

ТРОЯНСЬКІ КОНІ ПІД БЕРЛІНОМ

Американець: Нас ви троянським конем не обдурите!
Совет: Ви нас теж ні!

ДУМКИ

„Хто мовчить — потверджує”
— каже приповідка. Хто вперто мовчить, каже „відчепися”.

*

Добре, коли розум контролює наші почування. Горе — коли він їх заглушить.

*

Чим більше різнився від інших, тим певніше ти призначений на самотність. Не хочеш бути сам — перестанеш бути собою.

*

Боляче, коли відкинуто твої почування. Це однак щастя, коли зважити, що вони моглиб бути прийняті, не пайшовши відповідного резонансу.

*

Зле, коли не можемо свobodно диспонувати своїм життям. Гірше — коли часом не можемо диспонувати навіть своєю смертю.

*

Треба мати відвагу, щоб неприємну правду сказати іншим. Більшу відвагу треба мати, щоб неприємну правду — сказати самому собі.

*

Ми ніколи не почуватимемо вдячності до тих, які, бажаючи нам добра, розвіяли наші гарні ілюзії, бо, — навіть врятувавши нас від прикростей, — вони одночасно завдали нам біль.

Юр.

ЯКИЙ СЕНС

— Тату, чи Сталін музикальний?

— Не знаю, але думаю, що ні.

— Чого ж тоді так часто висилають йому з Заходу ноти?

*

МІЖ П'ЯНИЦЯМИ

— І ти не боявся пити дев'ять-десятьпроцентову горілку?

— Вибач, нас було два і на кожного припало тільки 45 проц.

*

ПРИЧИНА

— Чому західні дипломати не оголосили висліді переговорів на Кремлі?

— Вачиш, вони не хотіли, щоб світ довідався про те, що вони дипломати.

*

НЕ МОЖЕ

Він: Пообіцяй мені, моя люба, що будеш вірною мені до самої смерті.

Вона: Цього не можу зробити. Хіба я знаю, як ти ще довго будеш жити?..

*

МІЖ КРАСНОАРМІЙЦЯМИ

— Як ти думаєш. Жданов помер сам, чи його отруїли?

— Я думаю, що помер сам, після того, як його отруїли.

ДОКЛАДНІСТЬ

— Що? Відколи ти став чистильником чобіт?

— Мушу набратися вправи, бо в нашій аматорській виставі граю роллю камердинера!

*

БРАК АПЕТИТУ

— І дивуєтесь, що ви сьогодні не маєте апетиту, коли ви вчора на вечеру пів копи вареників з'їли?

— Це не може бути причина, пане докторе, бо я і вчора вже не мав апетиту...

ЛЕКСИКОН „ЛИСА МИКИТИ”

„Еміграція” — виїзд з краю, звичайно в „приспішеному” темпі.

„Іміграція” — виїзд до іншої країни в дуже повільному темпі.

„Геній” — на Заході рідкісний тип незвичайно здібного чоловіка; в нас — популярна назва.

„Комплімент” — приємна, очевидна неправда.

„Компроміс” — неосяжний ідеал західніх великодержав.

„Консеквентність” — для багатьох людей дивно-незрозуміле, чуже слово.

„Конспірація” — коли про щось не говорять голосно, тільки переказують шепотом.

Коли людина голодна — стає диким звіром, коли сита — свинею.

*

Мудрий володар завжди знає чого хоче народ, дурний — знає тільки те, чого він хоче.

*

Коли по-п'яному не трапиш до дому — це нещастя, коли не трапиш до в'язниці — це щастя.

*

Правдивий приятель завжди варт більше, ніж гроші, які ти позичивши у нього, не хочеш йому віддати.

*

Дурний завжди знайде ще дурнішого за себе, з яким стане в суперечку.

*

Мудрий п'є горілку, щоб повеселитися, дурний, щоб стратити гроші.

*

Боягуз зі страху готовий навіть зробити очайдушне діло, яке й не снилося відважному, що його опанував страх.

*

На самогубство звичайно рішення беруть люди, які не мають відваги чекати на природну смерть.

*

Пошлюбна ніч — це надто велика тайна, щоб її можна було збагнути за одну ніч.

*

Коли вам помре теща — не розпачайте, завжди знайдеться приятель, який згодиться вам відступити свою.

ПРАВДИВА ІСТОРІЯ

Двох злодіїв злапано одночасно на крадіжці. Обидва найняли собі адвокатів, що їх боронять. У висліді розправи прокурор пропонує засудити одного на рік, а другого тільки на пів року в'язниці. Оборонець більш обтяженого встає і заявляє:

— Цим засудом прокурор пропонує засудити не мого клієнта, але мене, бо люди казатимуть, що мій колега кращий адвокат, ніж я — і я страчу клієнтів!

Суд взяв до уваги слова оборонця і засудив обидвох злодіїв по рокові в'язниці.

*

ВІЩУВАННЯ

...Ах, дайте мені спокій з віщуваннями! Один віщун віщував мені, що зі мною одружиться молодий, білявий хлопець, а в дійсності було навпаки: він не був ані молодий, ані білявий, а надобавок ще й не одружився зі мною!

*

В ГОТЕЛІ

— Що? Десять марок за цю кімнату?

— Але ж погляньте лише який тут вид!

— Що там вид! Я обіцяю вам, що ані разу не подивлюся через вікно!

*

ПРИПОВІДКИ

Два рази бере, хто скоро бере.

*

Кожний судить іншого на підставі його кишені.

*

Гість не в пору — сам собі винен.

*

Бідний — як фальшива монета: ніхто не хоче його прийняти.

*

КОРОТКІ ІСТОРІЇ

„Коли мене вкінці залишать в спокою?” — жалувався янгол миру на паризькій конференції.

*

„Я живу з поту моїх ближніх!” — одверто признався власник парової лазні.

*

„Гроші — це ще не все!” — заявив прохожому бандит, забираючи в нього ще й годинник.

*

„Не кажи „гоп”, поки не перескочиш!” — сказала перешкода джокееві на кінних перегонах.

*

Шотландець іде до лікаря. На дверях читає карточку, на якій написано, що перша візита коштує стільки то і стільки, друга — на половину менше.

Хитрун входить до середини і каже:

— Добрийдень, пане докторе, я знову прийшов!

Лікар поглянув на незнайомого.

— Візьміть знову ті ліки, що і попереднього разу!

*

В ПАЛЕСТИНІ

В Палестині притримали одного араба, що стріляв до жидів після проголошеного перемир'я.

— Чому ви стріляли, знаючи, що о 12 год. треба було припинити вогонь?

— Бо ніхто з наших не мав годинника, а той жид, до якого я стріляв, мав годинник, але не хотів сказати, котра година.

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ
„ЛИСА МИКИТУ”!

РІДКІСНА ПАМ'ЯТКА

— Ти п'яний і в такому виді хочеш фотографуватися?

— Хочу. Бо я бідний і дуже рідко маю нагоду випити. А хочу хоч пам'ятку мати...

*

СЛУШНА ЗАВВАГА

— Чоловік, який поступається, коли не має рації, є мудрим чоловіком. Чоловік, який поступається, хоч слухність по його боці...

— Є одруженим! — підхоплює хтось з боку

*

СУЧАСНІ ДІТИ

— Пригадуєш, Івасику, раніше місяць був такий тонкий, тооненький, а тепер, дивись, який повний став!

— А чим він спекулював, мамо?

*

ДИПЛОМ

— Моя Марійка скінчила університет і тепер одружується.

— То хоч не даром мучилася!

*

СПРИТИСТ

— Я чув, що ти вмієш викликати духів?

— Так, вмію. Тільки вони не приходять...

*

ЯКИЙ ПАН, ТАКИЙ КРАМ...

Відомий італійський шарлатан 18 сторіччя „граф” Каліостро, розповідаючи про різне імовірне й неймовірне, також розказував людям і про те, що він, завдяки своєму „еліксирові молодости”, живе вже 300 років. Один зацікавлений постановив перевірити це і розпитував слугу Каліостра чи це правда.

— Не можу вам, на жаль, сказати, бо я сам допіру 100 років на службі у графа! — відповів слуга, гідний свого пана.

*

ЛЕГШЕ ЗАВДАННЯ

— Скажи мені, чому королі можуть вступати на престол у 18 році життя, а женитися тільки в 21?

— Видно, легше дати собі раду з цілим народом, ніж з однією жінкою...

*

КАЛЯМБУРИ

Віцемаршал Мудрий, віцепрем'єр Мудрий, — віце-Мудрий.

*

Бандерівський письменник, що пише до „Арки”: — Барка.

*

„Мур по верунгу”: — ні мур-мур...

*

Поет Курпіта — Курпіта.

*

Калямбур по-костецькому: калямбрум.

*

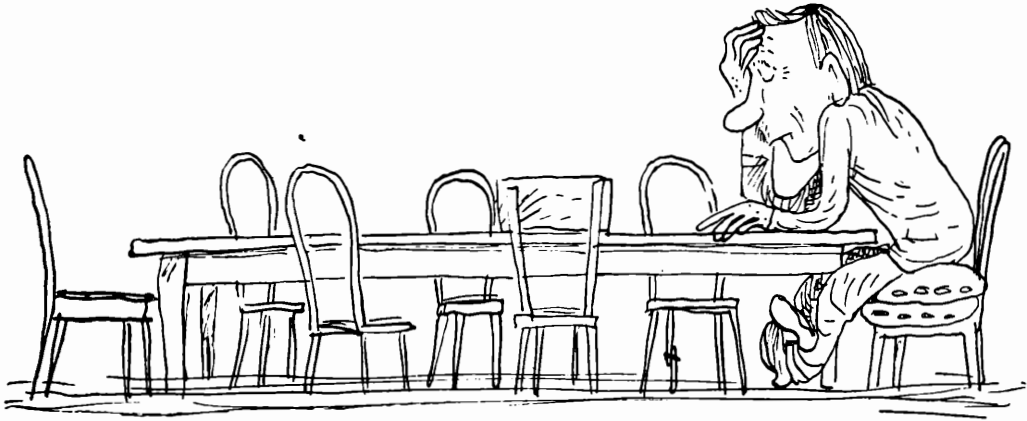
УГВР до УНР:

— Чи вам УПА не смакує?

*

Бандерівська гвардія — бандерія.

Мельниківська гвардія: — мельдерія.

ЯК „ЧАС” УЯВЛЯЄ СОБИ ЗАСІДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ

РОЗМОВА

Молода весела жінка одержала при столі дуже мовчазного сусіда, який пів години не промовив ні слова. Вкінці вона не втерпіла:

— А тепер, мій любий пане, може мовчатимемо про щось інше? — заявила сміючися.

*

ЩО ЦЕ БУЛО?

Молодий холостяк перенісся на нове мешкання. Одночасно домовився з господинею, що вона даватиме йому також снідання.

Після першого сніданку звернувся він до господині:

— Дорога пані! Якщо сьогодні на сніданок була кава, то від завтра проситиму чай. Коли ж це був чай, то на майбутнє проситиму каву.

*

МИНУЛЕ

Три актриси розказують одна одній про свої життєві пригоди:

— Ще перед вінчанням я призналася мійому чоловікові до всього — каже одна.

— На це треба відваги! — завважує друга.

— Ну, і доброї пам'яті! — додає третя.

*

ПАЦИФІСТ

Серединою однієї з мюнхенських вулиць іде Бума Айценгольц. Зустрічає його знайомий Мооше.

Моше: Що ти потребуєш робити, Бума?

Бума: Я роблю демонстрацію проти війни в Палестині. Я не хочу про війну більше нічого чути.

Моше: Ов! Як ти змінився. Коли ти не був ще жонатий, тоді ти дуже хотів воювати.

Бума: Власне тому я і протестую. Моя теща вже давно мала поїхати до Палестини, але не їде, бо дуже боїться війни. Через тих арабів я маю війну щодня вдома. Як би не війна в Палестині, теща не сиділа б мені на карку і я мав би святий спокій.

МІЖ ПРИЯТЕЛЬКАМИ

— Що скажеш на те, що я заручилася зі Степаном?

— Це для мене жадна несподіванка, бо коли я відмовила йому, то він у розпучі заявив, що зробить якусь дурницю!

*

НА КОНЦЕРТИ

— Чудово! Пізнати, що тому співакові пісня пливе із серця!

— Так. Жалко тільки, що випливає через ніс...

*

СТРАХ

Страх — це дуже погана прикмета людської вдачі. Один чоловік, який боявся навіть власної тіні, постановив позбутися її Пішов у безлюддя, відчепив її від своїх стіп і чимскоріше помчав додому. Наступного дня з поліції, де чесні люди здають предмети, приведено йому осла.

*

НАЙБІЛЬШЕ БАЖАННЯ.

Київ. Вечір. Парк. Закохані сидять на лавці під гучномовцем, який весь час вигукує: „За проводом нашого рідного, улюбленого, геніального, чіткого, мудрого, ясного, великого, всесвітнього батька...”

Вона: Любий, яке твоє зараз найбільше бажання?

Він: Нарешті осиротіти!!!

*

МІЖ ПОДРУГАМИ.

— Вчора я святкувала день своїх народин. Ах, як би ви бачили торт! На ньому було 17 свічок...

— Якщо кожна свічка означає рік життя, то ти мусіла хіба запалювати їх з обох кінців?!

*

РОЗПОВІДІ ДЛЯ ГРАМОТНИХ ПРАВДА

Під час суперечки один добродій сказав своєму опонентові:

— Ви дурень!

Той відповів:

— Це ви дурень!

Потім поглянули грізно один на одного і розійшлися. Однак одне було безсумнівне: — обидва були дурнями.

ПЕРЕКОНАВСЯ

В час, коли армія не була ще так змоторизована, як тепер, вулицею їде офіцер на коні. Баский кінь сполошився і скинув офіцера на землю. Вуличник стоїть і сміється. Розлючений офіцер кричить до нього:

— Чого смієшся, дурню? Це й тобі могло б притрапитися!

— Мені?! Ніколи!

— Ти думаєш, що ти краще їдеш на коні, ніж я?!

— Ні, бо я не вмію їздити верхи і ніколи на коня не сяду!

Зизоокий, Мюнхен: З Вашими поглядами з зизом можете сміло закладати нову партію. Головне, що тоді матимете велику шансу здобути міністеряльну теку.

С. П. Франкфурт: Пишете, що як так дальше піде, то здурієте? Чим скорше, тим краще! Па-Па!

Н. Г. Бергсгаден: Дотеп, поміщений в „Лісі Микиті” не стосується до Вас. Чи тільки Ви „язиката” жінка в таборі? Не віримо!

С-кий, Франція: Допис одержали, дякуємо.

Нестор, Франція: Нас не набере!те!

Е. Ю. Б. Австрія: Подайте своє повне прізвище. Чи Ви не споріднені з відомим науковцем Е. Ю. П.?

Лук, Франція: Старими дотепами хочете відробити новий довг за передплату? Нема!

Чорний, Пассау: Ствердження допису свідком не вистачає. Пришліть ще свою фотографію, щоб ми мали „чорне на білому”.

Тік-Так, Ляйм: Не помістимо, бо як на ті сумні часи, нашим читачам було би надто весело.

Базьо, Міттенвальд: Ах, Базю, любий! Хруп-хруп і тебе, Базю, нема! Пішов до голодного коша.

— Нас не злякає лявіна!..